

Preek Capelle-Schollevaar, 4 december 2011, 16.00 uur (voortzetting en dankzegging Heilig Avondmaal)

Thema: 'De bruiloft van het Lam' naar aanleiding van Openbaring 19: 1-10 (kerntekst: vers 7)

1. Een blik in de hemel

In het voorjaar van 2007, op de zaterdag voor Pinksteren, werd mevrouw Corrie Knikker-Hollander met spoed opgenomen in de Isala Klinieken, locatie Sophia, in Zwolle. Ze was toen 78 jaar oud en de dokter zei dat ze waarschijnlijk getroffen was door een herseninfarct. Die avond was duidelijk dat mevrouw Knikker zou overlijden. De predikant van de Hervormde Gemeente in Zwolle kwam naar het ziekenhuis en las bij haar bed haar lievelingspsalm, Psalm 84. Daar na ging hij voor in gebed. De zoon van mw. Knikker, Arie Knikker, weet nog goed wat hij toen bad. Hij vertelt het verhaal op internet. De dominee gebruikte deze woorden: 'God, U bent de gever van het leven. We geven onze zuster in Uw Handen, maar U kunt haar als U dat wilt ook nog terug geven aan ons.' De familie stond verbaasd, want de dominee wist heel goed hoe de medische stand van zaken was. Om half tien zou de predikant weggaan. Hij liep naar mevrouw Knikker toe, legde zijn hand op haar schouder en zei: 'Dag zuster, tot ziens.' Iedereen wist wat hij bedoelde: 'Tot ziens, later, in de hemel.' Op dat moment sloeg mevrouw Knikker haar ogen op. Ze begon te praten. Haar lichaam werd weer warm. Onder het verplegend personeel ontstond lichte paniek: wat gebeurt hier?

Arie vertelt: 'Mijn moeder was inmiddels tot grote vreugde van ons weer helemaal bij en begon te vertellen dat ze al in de hemel was geweest. "Het was er zo mooi,"

vertelde ze. "De natuur daar is zo mooi. En er is zoveel vreugde, engelen zingen tot eer van God." Ze kon het niet goed onder woorden brengen en was erg ontroerd.'

Een paar dagen later werd de mevrouw Knikker ontslagen uit het ziekenhuis. Op het moment dat Arie zijn verslag schreef, anderhalf jaar later, woonde ze gezond en wel met haar man in een verzorgingshuis.

Sommige mensen hebben even een blik in de hemel mogen werpen. Misschien ook wel sommigen van ons, hier. Of u, die thuis naar deze dienst luistert. Soms geeft God even, heel even een doorkijkje, alsof de wolken uiteen schuiven en je zo, rechtstreeks naar binnen mag kijken. Je zou kunnen zeggen: zoiets heeft Johannes ook beleefd. Johannes, de leerling van Jezus, die als oude man verbannen is naar het eiland Patmos. Hij krijgt een blik in de hemel. Op een andere manier dan mevrouw Knikker en anderen met haar: Johannes mag als het ware de hele wereldgeschiedenis overzien. Soms kijkt hij dan in de hemel, en soms kijkt hij op de aarde, hij ziet het allemaal voorgesteld in symbooltaal.

2. Een héél bijzonder moment!

Wij hebben gelezen uit Openbaring 19, en we zijn daar getuige van een héél bijzonder moment. Johannes ziet dat moment in de toekomst al voor zich. Je zou kunnen zeggen: dit is een doorbraak in het boek Openbaring, en daarmee een doorbraak in de wereldgeschiedenis. Een beslissende doorbraak, absoluut en onomkeerbaar. In het hele Nieuwe Testament is geen enkele keer het woord 'Halleluja' genoemd. Nergens! Het hele Nieuwe Testament houdt zijn adem in. Maar hier, in Openbaring 19, klinkt het

vier keer, in vers 1, ver 3, vers 4 en vers 6: 'Halleluja!

Halleluja! Halleluja! Halleluja!'

Waarom? Wat is hier aan de hand? Waarom breekt de hele hemel uit in gejubel? Dat komt, omdat eindelijk, eindelijk, na al die eeuwen, de stad Babylon is gevallen! Babylon, dat staat in het boek Openbaring symbool voor het rijk dat de satan heeft opgebouwd in deze wereld. Het rijk van het kwaad, van onrecht en bedrog. Babylon, dat is de concentratie van alle anti-goddelijke en anti-christelijke machten. Babylon staat voor uitbuiting, machtswellust, leugen, zelfverheerlijking, egoïsme, ontrouw, geweld, intriges, gekonkel, duisternis en dood. Babylon wordt voorgesteld als een hoer, en nu is het grote nieuws door de hemel gegaan: 'Babylon is gevallen!' Daarom klinkt het door de hemel, de stem van een grote menigte, één machtig koor van mensen en engelen: 'Halleluja!'

En vervolgens zwelt dan dat koor nog meer aan. Het is alsof je het geluid hoort van watermassa's en donderslagen: 'Halleluja! Want de Here, onze God, de Almachtige, heeft het koningschap aanvaard. Laten we blij zijn en vreugde bedrijven en Hem de eer geven, want de bruiloft van het Lam is gekomen, en Zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt.'

Wie is die vrouw? Weet u, die vrouw, dat bent u! Dat zijn jij en ik. Dat zijn wij, als we tenminste hebben leren knielen voor Jezus. Als we Hem hebben ontdekt als onze Verlosser, dan mogen we deel uitmaken van de

bruidsgemeente. Jezus Christus is de Bruidegom. Het Lam, zo wordt Hij genoemd. En wij zijn de bruid.

3. De bruidsschat is betaald

Waarom heet de bruidegom hier het 'Lam'? Waarom wordt hier niet gezegd: 'De bruiloft van Christus is gekomen'? Dat heeft alles te maken, gemeente, met de bruidsschat. Wij kennen dat niet meer, maar hoe ging dat vroeger in Israël? Dan kon een man alleen maar trouwen met een vrouw als hij een bruidsschat betaalde aan de vader van de bruid. Die bruidsschat, die werd niet betaald op de trouwdag zelf, maar al eerder. Vanaf het moment dat de bruidsschat was overhandigd, was het bruidspaar – om zo te zeggen – in ondertrouw. Ze waren al helemaal aan elkaar verbonden, maar ze woonden nog niet bij elkaar, ze hadden ook nog geen gemeenschap met elkaar, ze wachtten op de bruiloft. En op de dag van de bruiloft, dan kwam de bruidegom zijn bruid halen om samen naar hun nieuwe woning te gaan. Dat is het beeld! Waarom wordt Jezus hier het Lam genoemd? Omdat Hij de bruidsschat heeft betaald! Hij heeft Zichzelf opgeofferd aan het kruis, om ons eeuwig leven te geven! Hij heeft de hoogste prijs betaald die Hij kon betalen, de prijs van Zijn leven! Zó heeft Hij Zijn bruid gekocht en betaald, met Zijn vlees en met Zijn bloed. Vandaag hebben we dat gevierd, aan het Heilig Avondmaal. Dat onze Verlosser de hoogste prijs betaalde. We hebben het geproefd, de tekenen van Zijn lichaam en Zijn bloed: brood en wijn. Daarom is deze maaltijd, die we hier hebben gevierd, al een vooruitwijzing, als een heenwijzing, naar de maaltijd die komt, het bruiloftsmaal van het Lam. Het is als het ware een herinnering: 'We zijn op weg naar dat grote bruiloftsmaal! Hou moed! Babylon

zál worden overwonnen! Ook al lijkt het soms allemaal hopeloos. Er komt een dag, dan zal het Lam voor altijd verenigd zijn met Zijn bruid, dan mogen we voor altijd bij Jezus zijn. Voor altijd! In die hemelse heerlijkheid. Ik las ergens: 'Het licht van de hemel is gezicht van Jezus Christus. De blijdschap van de hemel is de aanwezigheid van Jezus Christus. De melodie van de hemel is de naam van Jezus Christus. De harmonie van de hemel is het loflied voor Jezus Christus. Het thema in de hemel is het werk van Jezus Christus. De taak van de hemel is het dienen van Jezus Christus. En de volheid van de hemel is de Here Jezus Christus Zelf.' De bruidsschat is betaald op Golgotha. En wat moeten bruid en Bruidegom daarna nog lang wachten tot de bruiloft komt... O, wat duurt het lang! Als je van elkaar houdt, dan kun je toch niet wachten? Dan wil je elkaar in de armen sluiten! Maar er komt een dag... er komt een dag, dan is het zover: de bruiloft van het Lam!

4. De bruid heeft witte kleren aan

Hoe ziet de bruid eruit? Nou, deze bruid ziet er héél anders uit dan de hoer van Babylon. Hoe die hoer eruitziet, in het visioen van Johannes, dat weten we ook. Hoofdstuk 17: 4: 'De vrouw was gehuld in purper en scharlaken en rijk versierd met goud, edelgesteente en parels, en zij had in haar hand een gouden beker, en zij had in haar hand een gouden beker, vol gruwelen, en de onreinheden van haar hoererij. En ik zag de vrouw dronken van het bloed van de heiligen en van het bloed van de getuigen van Jezus.' Eén en al protserigheid en viezigheid, die hoer van Babylon. Maar dan de bruid! De bruid van het Lam. Zó anders. Hoofdstuk 19: 8: 'En haar is gegeven zich met blinkend en smetteloos fijn linnen te kleden, want dit fijne linnen zijn de rechtvaardige daden van de heiligen.' De bruid van Christus, al degenen die bij Hem horen, hebben een wit kleed aan. Geen opzichtige en protserige sieraden. Nee, alleen zo'n smetteloos wit gewaad. Fijn linnen. Rein en puur. 'Dit fijne linnen zijn de rechtvaardige daden van de heiligen.' U denkt misschien: 'Hoe zit dat? Mag je alleen bij die bruid horen, als je alleen maar goede daden hebt verricht in je leven, zonder enige fout, zonder één vlekje? In dat geval... zal ik er nooit bij horen. De rechtvaardige daden van de heiligen? Ik ben zo vaak onrechtvaardig. Alleen al in mijn gedachten. Er gaat zoveel mis in mijn leven...' Maar wacht! We moeten goed lezen: 'Haar is gegeven zich met blinkend en smetteloos fijn linnen te kleden.' Die prachtige trouwjapon, die is haar gegeven door haar Bruidegom! Het is haar gegeven dat ze zich daarmee mag kleden. Zelf sputtert ze en ze zegt: 'Ik kan dat toch niet aantrekken, zo iets moois?' Maar Hij zegt: 'Meisje, doe het nou maar. Ik heb het betaald! Met mijn leven!' Weet u wat het betekent, dit beeld? Wie bij Jezus hoort, wie Hem dient en navolgt, mag veel goeds doen. Maar datgene wat je mág doen, dat wordt je gegeven. In Efeziërs 2: 10 zegt Paulus datzelfde in andere woorden: 'Want wij zijn Gods maaksel, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God al vooraf klaargemaakt heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.' Goede daden, die zijn als een jas, klaargemaakt door God, precies pas, precies op maat: daarin mag je wandelen! Als je wandelt met God, dan laat Hij het je zien, wat je mág doen. En dan doe je het met vallen en opstaan, stuntelig vaak en gebrekkig. Maar God moedigt je aan, zoals een juf, of een meester. Hij zegt: 'Doe het maar! En doe het nog maar een keer.' God werkt niet buiten ons om. Ja, wel in de redding. Jezus heeft ons gered op Golgotha, zónder dat wij daaraan te pas

kwamen. Inderdaad: buiten ons om. In de redding wel! Maar als we dan gered zijn, dan schakelt God ons niet uit, maar in! Dan komt de Heilige Geest in ons, en die gaat dóór ons heen werken. En wat zegt Jezus dan, in Mattheüs 4? 'Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken.'

'De bruid is gegeven zich met blinkend en smetteloos fijn linnen te kleden, want dit fijne linnen zijn de rechtvaardige daden van de heiligen.' Al die rechtvaardige daden, die hier zó vaak besmet zijn door je eigen ijdelheid – 'Kijk mij eens!' – en besmet door zoveel andere dingen, die zijn in de hemel uitgezuiverd, helemaal gelouterd, schoongewassen door Jezus. Is dat niet een heerlijk vooruitzicht? Dat daar de hele last van je zonde, en van je tekortschieten, en van je fouten en je stomiteiten, dat dat allemaal wèg is, voorgoed wèg?

Dat komt nou allemaal door die Bruidegom! Jezus. Hij kijkt je aan, en in Zijn ogen zie je alleen intense liefde.

Oneindige, oeverloze liefde. Hij bemint je als Zijn bruid.

5. Wat een voorrecht om erbij te mogen zijn!

Johannes hoort een stem. 'Schrijf, Johannes! Kom op, pak je pen! Zalig zij, die genodigd zijn tot het bruiloftsmaal van het Lam.' Zalig, dat wil zeggen: 'gelukkig in God'. Gefeliciteerd, als je uitgenodigd bent voor dat bruiloftsmaal. Gefeliciteerd als je bij Jezus hoort. Die boodschap, die klinkt door de wereld. Die echoot door in landen, waar christenen worden vervolgd en gemarteld, uit hun familie gestoten, voor de rechter geslept om hun geloof. Gefeliciteerd! Want je bent uitgenodigd voor de bruiloft van het Lam! Die boodschap, die staat in vlammeende letters boven de concentratiekampen van Noord-Korea, waar christenen gras eten omdat er niets anders is. 'Gelukkig ben je, want je bent uitgenodigd voor de bruiloft van het Lam!' Die boodschap licht op boven de Daniël den Hoed Klinkie, boven het IJsseland-ziekenhuis en Rijckehove, boven de Bavo en het Deltaziekenhuis. 'Gelukkig ben je als je bent uitgenodigd voor de bruiloft van het Lam!' Deze wereld is niet het één en al! We zijn op weg naar een bruiloft, we zijn op weg naar een feest! En vandaag, op deze dag, mochten we al een voorproefje krijgen aan het Avondmaal. In het Griekse origineel van de Bijbel wordt daarvoor hetzelfde woord gebruikt: bruiloftsmaal en Avondmaal. Hetzelfde woord! Verlangt u ernaar? En jij? Kijk jij ernaar uit? Altijd zijn waar Jezus is. Waar je Bruidegom is. Nooit meer ver bij Hem vandaan zijn. Nooit meer eenzaamheid. Nooit meer verdriet, nooit meer tranen, nooit meer pijn...

Een Afrikaans jongetje lag ziek op bed. Heel erg ziek. Hij wist dat hij het niet zou overleven. Er kwam een zending bij hem op bezoek. Het jongetje vertelde hoe hij ernaar verlangde om naar de hemel te gaan en altijd bij Jezus te zijn. 'Maar,' zei de zending, 'stel nou eens dat Jezus uit de hemel weg zou gaan, wat zou jij dan doen?'

'Ik zou met Hem meegaan,' zei het jongetje.

'Maar stel je voor,' zei de zending, 'dat Jezus naar de hel zou gaan, wat zou je dán doen?'

Het jongetje dacht even na, en toen begon hij te stralen.

'Maar mijnheer, waar Jezus is, daar is geen hel! Waar Jezus is, daar is de hemel!'

Zó is het! Waar de bruid wordt verenigd met de Bruidegom, daar is de hemel! Daarheen zijn we op weg! U bent er toch wel bij? En jij ook? Je laat je Verlosser toch niet vallen?! Gefeliciteerd wie uitgenodigd is voor de bruiloft van het Lam! Er is plaats, ook voor ieder van ons! Amen.